

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
w Warszawie

RWA-61-23/14/JKa/DPM/WJ

Warszawa, 28 grudnia 2015 r.

DECYZJA nr RWA- 26/2015

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r., poz. 184) w związku z art. 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 945) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez TNT Express Worldwide (Poland) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po uprawdopodobnieniu stosowania przez TNT Express Worldwide (Poland) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na :

1. naruszeniu obowiązku udzielenia konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez nieokreślenie, wbrew dyspozycji art. 21 ust. 2 pkt 10 i 11 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe (Dz.U. z 2012 r., poz. 1529), we wzorcu umownym o nazwie „Ogólne Warunki Świadczenia Usług Krajowych przez TNT Express Worldwide (Poland) Sp. z o.o.”, stosowanym w obrocie konsumenckim, warunków wykonywania i korzystania z usług pocztowych w zakresie:
 - a) zasad przyznawania odszkodowań,
 - b) wysokości odszkodowań z tytułu utraty, ubytku zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej bądź wykonania usługi z naruszeniem gwarantowanego terminu doręczenia, - co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;
2. stosowaniu w umowach o świadczenie usług pocztowych zawieranych z konsumentami na podstawie wzorca umownego o nazwie „Ogólne Warunki Świadczenia Usług Krajowych przez TNT Express Worldwide (Poland) Sp. z o.o.”

postanowienia o treści: „Zadeklarowana wartość przesyłki (...) na żądanie TNT powinna być potwierdzona przy zleceniu usługi, lub w wypadku złożenia reklamacji stosownymi dokumentami (np. faktury, rachunki)” (pkt 3g zd. 1), co – jako działanie niezgodne z treścią art. 88 ust. 4 pkt 2 oraz art. 3 pkt 26 ustawy Prawo pocztowe – może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;

3. stosowaniu w umowach o świadczenie usług pocztowych zawieranych z konsumentami na podstawie wzorca umownego o nazwie „Ogólne Warunki Świadczenia Usług Krajowych przez TNT Express Worldwide (Poland) Sp. z o.o.” postanowienia o treści: „Warunkiem rozpatrzenia reklamacji z tytułu uszkodzenia lub ubytku zawartości przesyłki jest udostępnienie nam do sprawdzenia zarówno zawartości jak i oryginalnego opakowania przesyłki” (pkt 8 zd. 2), co – jako działanie niezgodne z § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 26 listopada 2013 r. w sprawie reklamacji usługi pocztowej (Dz. U. z 2013 r., poz. 1468) – może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;
4. stosowaniu w umowach o świadczenie usług pocztowych i przewozowych zawieranych z konsumentami na podstawie wzorca umownego o nazwie „Ogólne Warunki Świadczenia Usług Krajowych przez TNT Express Worldwide (Poland) Sp. z o.o.” postanowienia o treści: „Przyjęcie przesyłki nie rodzi domniemania, iż jej opakowanie odpowiadało warunkom wymaganym przez TNT” (pkt 3c *in fine*), co – jako działanie niezgodne z treścią art. 781 § 2 w zw. z art. 775 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (tekst jedn.: Dz.U. z 2014 r., poz. 121 ze zm.) – może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

i po zobowiązaniu się przez TNT Express Worldwide (Poland) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie do zaniechania tych działań

na skutek wprowadzenia zmian do wzorca umownego pod nazwą „Ogólne Warunki Świadczenia Usług Krajowych przez TNT Express Worldwide (Poland) Sp. z o.o.” poprzez :

- 1) określenie zasad przyznawania odszkodowań oraz wysokości odszkodowań z tytułu utraty, ubytku zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej bądź wykonania usługi z naruszeniem gwarantowanego terminu doręczenia,
- 2) wyłączenie stosowania w stosunku do konsumentów postanowienia o treści: „Zadeklarowana wartość przesyłki (...) na żądanie TNT powinna być potwierdzona przy zleceniu usługi, lub w wypadku złożenia reklamacji stosownymi dokumentami (np. faktury, rachunki)”,
- 3) wyłączenie stosowania w stosunku do konsumentów postanowienia o treści: „Warunkiem rozpatrzenia reklamacji z tytułu uszkodzenia lub ubytku zawartości przesyłki jest udostępnienie nam do sprawdzenia zarówno zawartości jak i oryginalnego opakowania przesyłki”,
- 4) usunięciu postanowienia o treści: „Przyjęcie przesyłki nie rodzi domniemania, iż jej opakowanie odpowiadało warunkom wymaganym przez TNT”,

nakłada się na TNT Express Worldwide (Poland) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie obowiązek wykonania zobowiązania w terminie jednego miesiąca od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na TNT Express Worldwide (Poland) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością obowiązek przedłożenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów sprawozdania z wykonania nałożonego zobowiązania poprzez przedstawienie wprowadzonego do obrotu regulaminu świadczenia usług pocztowych uwzględniającego zmiany wynikające ze złożonego zobowiązania w terminie 2 (dwóch) miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Warszawie (dalej także: Prezes Urzędu lub Prezes UOKiK) przeprowadził postępowanie wyjaśniające (znak: RWA-401-1/14/JKa) mające na celu zbadanie postanowień zawartych we wzorcach umów stosowanych przez operatorów pocztowych, o których mowa w art. 3 pkt. 12 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1529; dalej jako: Prawo pocztowe), w zakresie ich zgodności z przepisami powyżej przytoczonej ustawy oraz aktów wykonawczych.

W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego Prezes Urzędu zwrócił się z wezwaniem m.in. do TNT Express Worldwide (Poland) Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej także: Spółka lub Przedsiębiorca) o nadesłanie stosowanego przez Spółkę w obrocie konsumenckim regulaminu świadczenia usług pocztowych, o którym mowa w art. 21 Prawa pocztowego.

W odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu Spółka przedstawiła wzorzec umowy o nazwie: „Ogólne Warunki Świadczenia Usług Krajowych przez TNT Express Worldwide (Poland) Sp. z o.o.” (dalej także jako: *Regulamin*).

Z analizy zebranego materiału wynikało, iż Spółka na podstawie nadesłanego *Regulaminu* świadczy usługi pocztowe, jak również usługi przewozowe na rzecz konsumentów. Analiza treści *Regulaminu* wykazała, że wzorzec ten:

- 1) nie zawiera obligatoryjnych informacji w zakresie warunków wykonywania i korzystania z usług pocztowych, określonych w art. 21 ust. 2 pkt 10 i 11 Prawa pocztowego;
- 2) zawiera postanowienie niezgodne z bezwzględnie obowiązującymi przepisami Prawa pocztowego;
- 3) zawiera postanowienia regulujące uprawnienia osoby składającej reklamację na usługę pocztową w sposób mniej korzystny, niż wynika to z treści rozporządzenia Ministra

Administracji i Cyfryzacji z dnia 26 listopada 2013 r. w sprawie reklamacji usługi pocztowej (Dz. U. z 2013 r., poz. 1468; dalej: rozporządzenie reklamacyjne);

- 4) zawiera postanowienie niezgodne z bezwzględnie obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (tekst jedn.: Dz.U. z 2014 r., poz. 121 ze zm.; dalej: k.c. lub kodeks cywilny).

W związku z powyższym Prezes UOKiK postanowieniem z dnia 31 października 2014 r. wszczął postępowanie w sprawie stosowania przez Spółkę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na:

1. naruszeniu obowiązku udzielenia konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez nieokreślenie, wbrew dyspozycji art. 21 ust. 2 pkt 10 i 11 ustawy Prawo pocztowe, we wzorcu umownym o nazwie „Ogólne Warunki Świadczenia Usług Krajowych przez TNT Express Worldwide (Poland) Sp. z o.o.”, stosowanym w obrocie konsumenckim, warunków wykonywania i korzystania z usług pocztowych w zakresie:
 - a) zasad przyznawania odszkodowań,
 - b) wysokości odszkodowań z tytułu utraty, ubytku zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej bądź wykonania usługi z naruszeniem gwarantowanego terminu doręczenia, - co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r., poz. 184; dalej także jako u.o.k.i.k.);
2. stosowaniu w umowach o świadczenie usług pocztowych zawieranych z konsumentami na podstawie wzorca umownego o nazwie „Ogólne Warunki Świadczenia Usług Krajowych przez TNT Express Worldwide (Poland) Sp. z o.o.” postanowienia o treści: „Zadeklarowana wartość przesyłki (...) na żądanie TNT powinna być potwierdzona przy zleceniu usługi, lub w wypadku złożenia reklamacji stosownymi dokumentami (np. faktury, rachunki)” (pkt 3g zd. 1), co – jako działanie niezgodne z treścią art. 88 ust. 4 pkt 2 oraz art. 3 pkt 26 ustawy Prawo pocztowe – może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 w zw. z art. 24 ust. 1 u.o.k.i.k.;
3. stosowaniu w umowach o świadczenie usług pocztowych zawieranych z konsumentami na podstawie wzorca umownego o nazwie „Ogólne Warunki Świadczenia Usług Krajowych przez TNT Express Worldwide (Poland) Sp. z o.o.” postanowienia o treści: „Warunkiem rozpatrzenia reklamacji z tytułu uszkodzenia lub ubytku zawartości przesyłki jest udostępnienie nam do sprawdzenia zarówno zawartości jak i oryginalnego opakowania przesyłki” (pkt 8 zd. 2), co – jako działanie niezgodne z § 3 ust. 2 rozporządzenia reklamacyjnego – może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 w zw. z art. 24 ust. 1 u.o.k.i.k.;
4. stosowaniu w umowach o świadczenie usług pocztowych i przewozowych zawieranych z konsumentami na podstawie wzorca umownego o nazwie „Ogólne Warunki Świadczenia Usług Krajowych przez TNT Express Worldwide (Poland) Sp. z o.o.” postanowienia o treści: „Przyjęcie przesyłki nie rodzi domniemania, iż jej opakowanie odpowiadało warunkom wymaganym przez TNT” (pkt 3c *in fine*), co –

jako działanie niezgodne z treścią art. 781 § 2 w zw. z art. 775 k.c. – może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 w zw. z art. 24 ust. 1 u.o.k.i.k.

W odpowiedzi na przedstawione zarzuty Spółka złożyła zobowiązanie do zaniechania stosowania zarzucanej jej praktyki oraz załączyła propozycję zmian w *Regulaminie*, które mają doprowadzić do zaniechania naruszeń wskazanych przez Prezesa Urzędu w postanowieniu o wszczęciu postępowania.

Prezes UOKiK zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego, możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wyrażenia stanowiska przed wydaniem decyzji w sprawie. Z powyższego uprawnienia Spółka skorzystała.

Prezes UOKiK ustalił następujący stan faktyczny

Przedmiotem działalności prowadzonej przez Przedsiębiorcę jest między innymi świadczenie usług pocztowych. Przedsiębiorca świadczy te usługi na rzecz przedsiębiorców oraz konsumentów.

W obrocie z konsumentami Spółka stosuje wzorzec umowny o nazwie „Regulamin świadczenia krajowych usług przewozowych i pocztowych TNT Express Worldwide (Poland) Sp. z o.o.”.

Prezes UOKiK zarzucił Spółce, że w stosowanym w obrocie konsumenckim *Regulaminie* nie określiła ona w sposób rzetelny, prawdziwy i pełny warunków wykonywania i korzystania z usług pocztowych. W szczególności wzorzec ten:

- 1) nie zawiera obligatoryjnych informacji w zakresie warunków wykonywania i korzystania z usług pocztowych, określonych w art. 21 ust. 2 pkt 10 i 11 Prawa pocztowego;
- 2) zawiera postanowienie niezgodne z bezwzględnie obowiązującymi przepisami Prawa pocztowego;
- 3) zawiera postanowienia regulujące uprawnienia osoby składającej reklamację na usługę pocztową w sposób mniej korzystny, niż wynika to z treści rozporządzenia reklamacyjnego;
- 4) zawiera postanowienie niezgodne z bezwzględnie obowiązującymi przepisami kodeksu cywilnego.

W toku postępowania, Spółka zobowiązała się do:

- 1) wprowadzenia w pkt 6 lit. c) *Regulaminu* postanowienia następującej treści:

„Odpowiedzialność TNT wobec konsumentów z tytułu utraty, uszkodzenia lub ubytku w Przesyłce pocztowej oraz zwłoki w wykonaniu usługi jest uregulowana postanowieniami ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe (Dz. U.

z 2012 r., poz. 1529). Operator pocztowy, który zawarł umowę o świadczenie usługi pocztowej z konsumentem, odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi pocztowej, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie nastąpiło:

- 1) wskutek siły wyższej;
- 2) z przyczyn występujących po stronie nadawcy lub adresata, niewywołanych winą operatora pocztowego;
- 3) z powodu naruszenia przez nadawcę lub adresata przepisów ustawy albo regulaminu świadczenia usług pocztowych lub powszechnych;
- 4) z powodu właściwości przesyłkowej rzeczy.

Operator pocztowy powołując się na jedną z przyczyn wymienionych w pkt 1-4, przedstawia dowód jej wystąpienia.

W wypadku niewykonania lub nienależytego wykonania usługi przysługuje odszkodowanie:

- za utratę, ubytek lub uszkodzenie przesyłki pocztowej nie będącej przesyłką z korespondencją – w wysokości nie wyższej niż zwykła wartość utraconych lub uszkodzonych rzeczy,
- za utratę, ubytek lub uszkodzenie przesyłki pocztowej z zadeklarowaną wartością – w wysokości żądanej przez nadawcę, nie wyższej jednak niż zadeklarowana wartość przesyłki,
- za utratę przesyłki z korespondencją – w wysokości dziesięciokrotności opłaty za usługę nie niższej jednak niż pięćdziesięciokrotność opłaty za traktowanie przesyłki listowej jako polecanej, określonej w cenniku usług powszechnych,
- za opóźnienie w doręczeniu przesyłki pocztowej w stosunku do gwarantowanego terminu doręczenia – w wysokości nie przekraczającej dwukrotności opłaty za usługę;

W przypadku, gdy niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi pocztowej jest następstwem czynu niedozwolonego, nastąpiło z winy umyślnej operatora lub jest wynikiem rażącego niedbalstwa operatora wyżej wymienione ograniczenia wysokości odszkodowania nie znajdują zastosowania, a do ustalenia wysokości odszkodowania stosuje się ustawę z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywilny”;

- 2) nadaniu postanowieniu z pkt 3 lit. g) *Regulaminu* następującej treści:

„Zadeklarowana wartość przesyłki jak również wartość przesyłki zgłoszona do ubezpieczenia, nie może przewyższać jej zwykłej wartości. Na żądanie TNT zadeklarowana wartość przesyłki jak również wartość przesyłki zgłoszona do ubezpieczenia powinna być potwierdzona przy zleceniu usługi lub w przypadku złożenia reklamacji stosownymi dokumentami (np. faktury, rachunki); niniejsze postanowienie nie dotyczy konsumentów. W sytuacji, gdy Klient przekaze TNT w swoich oświadczeniach informację, z której wynikają różne wartości przesyłki, za wartość zadeklarowaną przesyłki uznaje się wartość najniższą”;

- 3) nadaniu postanowieniu z pkt 8 zd. 2 *Regulaminu* następującej treści:

„Warunkiem rozpatrzenia reklamacji z tytułu uszkodzenia lub ubytku zawartości przesyłki jest udostępnienie nam do sprawdzenia zarówno zawartości, jak i oryginalnego opakowania przesyłki; nie dotyczy to konsumentów”;

- 4) usunięciu z punktu 3 „Ogólnych warunków świadczenia usług krajowych przez TNT Express Worldwide (Poland) Sp. z o.o.” litery c) o następującej treści:

„Przyjęcie przesyłki nie rodzi domniemania, iż jej opakowanie odpowiadało warunkom wymaganym przez TNT”.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Interes publiczny

Przepis art. 1 ust. 1 u.o.k.i.k. ogranicza zastosowanie jej przepisów wyłącznie do podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Warunkiem koniecznym do uruchomienia instrumentów określonych w tej ustawie jest zatem zaistnienie takiego stanu faktycznego, w którym działania przedsiębiorców naruszają jej przepisy i jednocześnie stanowią zagrożenie dla interesu publicznego, bądź też naruszają ten interes.

Niniejsze postępowanie dotyczy podejrzenia stosowania przez Spółkę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wymienionych w sentencji niniejszej decyzji.

Praktyka ta może dotyczyć wszystkich potencjalnych klientów Przedsiębiorcy, którzy chcieliby skorzystać z jego oferty. Uznać wobec tego należy, iż niniejsze postępowanie prowadzone jest w interesie publicznym.

Strona postępowania

Zakaz stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów określony w art. 24 ust. 1 u.o.k.i.k. dotyczy jedynie przedsiębiorców, a zatem stroną postępowania prowadzonego przed Prezesem UOKiK może być wyłącznie podmiot posiadający status przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. TNT Express Worldwide (Poland) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie jest przedsiębiorcą wpisanym do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS: 0000357766, prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to m.in. przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Zgodnie z przepisami art. 4 ust. 1 w związku z art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r., poz. 584 ze zm.), przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą, a więc zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną,

handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły.

TNT Express Worldwide (Poland) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, będąc spółką prawa handlowego wpisaną do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, wykonuje działalność w sposób zorganizowany, ciągły i zarobkowy.

Wobec powyższego należy uznać, iż Spółka jest w świetle cytowanych przepisów przedsiębiorcą. W konsekwencji, działania skarżonej Spółki mogą być oceniane w aspekcie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Uprawdopodobnienie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

Zgodnie z art. 28 ust. 1 u.o.k.i.k.¹, jeżeli w toku postępowania przed Prezesem UOKiK w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania – że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 u.o.k.i.k. i zobowiąże się on do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes UOKiK może w drodze decyzji nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań.

Analiza przepisu art. 28 ust. 1 u.o.k.i.k. pozwala jednoznacznie stwierdzić, że Prezes UOKiK może wydać powyższą decyzję w sytuacji łącznego spełnienia dwóch przesłanek:

1. uprawdopodobnienia w trakcie postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, iż przedsiębiorca stosuje niedozwoloną praktykę, o której mowa w art. 24 ww. ustawy,
2. zobowiązania się przedsiębiorcy do podjęcia lub zaniechania działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom.

Uprawdopodobnienie oznacza, że na korzyść strony postępowania odstąpiono od udowodnienia określonych faktów na rzecz uprawdopodobnienia, że stosuje on praktykę określoną w art. 24 u.o.k.i.k. Uprawdopodobnienia wymagają wszystkie przesłanki zakazu z art. 24 ust. 1 u.o.k.i.k. łącznie.

W świetle powyższego, stwierdzić należy, że do wydania decyzji zobowiązującej konieczne jest wystąpienie następujących przesłanek:

- **uprawdopodobnienie bezprawności działania przedsiębiorcy,**
- **uprawdopodobnienie naruszenia zbiorowego interesu konsumentów,**
- **złożenie zobowiązania przez przedsiębiorcę.**

¹ W brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 945), stosowanym na mocy art. 3 tej ustawy.

Uprawdopodobnienie bezprawności działania przedsiębiorcy

Bezprawność, do której odwołał się ustawodawca, wprowadzając do ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów definicję praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, należy rozumieć jako sprzeczność z prawem lub dobrymi obyczajami.

Odnosząc się do praktyk sformułowanych w sentencji niniejszego postępowania, należy stwierdzić, iż bezprawność działań Spółki polega na ich sprzeczności z przepisami Prawa pocztowego oraz wydanymi na jego podstawie aktami wykonawczymi, a także kodeksu cywilnego. Takie działania Spółki mogą, w ocenie Prezesa UOKiK, stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zarzut I.1) sentencji decyzji

Art. 21 ust. 2 pkt 10 i 11 Prawa pocztowego stanowi, iż regulamin świadczenia usług pocztowych powinien określać w szczególności:

- zasady przyznawania odszkodowań;
- wysokość odszkodowań z tytułu utraty, ubytku zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej.

W punkcie I.1) sentencji, Spółce zarzucono niedopełnienie opisanego w art. 21 ust. 2 Prawa pocztowego obowiązku, ponieważ Spółka w *Regulaminie* stosowanym w obrocie konsumenckim nie określiła w sposób rzetelny, prawdziwy i pełny warunków wykonywania i korzystania z usług pocztowych. Mianowicie Spółka nie opisała w nich warunków wykonywania i korzystania z usług pocztowych w zakresie:

- zasad przyznawania odszkodowań;
- wysokości odszkodowań z tytułu utraty, ubytku zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej bądź wykonania usługi z naruszeniem gwarantowanego terminu doręczenia.

Prezes UOKiK ustalił, że *Regulamin* zawiera wprawdzie postanowienia, które informują nadawcę oraz adresata o prawie złożenia reklamacji w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania (pkt 8 *Regulaminu*), jednakże nie są to wszystkie uprawnienia stron umowy pocztowej, których wskazania w treści regulaminu wymaga ustawodawca. Powyższe oznacza, że uprawnienia te określono w sposób niepełny. Nie można uznać również za wypełnienie przez Spółkę ustawowych obowiązków informacyjnych zamieszczenia postanowienia jedynie odsyłającego do norm Prawa pocztowego.

Wskazane powyżej regulacje nie określają również wysokości odszkodowań przysługujących konsumentowi, jak również nie informują o ograniczeniach wysokości odszkodowania przysługującego konsumentowi w razie niewykonania lub nienależytego wykonania przez Spółkę usługi pocztowej. Ograniczenia te wynikają z art. 88 ust. 4 Prawa pocztowego, jednakże nie we wszystkich sytuacjach znajdują one zastosowanie. Zgodnie z art. 87 ust. 5 Prawa pocztowego, operator pocztowy odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi pocztowej w zakresie określonym ustawą, chyba że

niewykonanie lub nienależyte jej wykonanie jest następstwem czynu niedozwolonego, nastąpiło z winy umyślnej operatora lub jest wynikiem rażącego niedbalstwa operatora. We wskazanych przypadkach przewidziane Prawem pocztowym ograniczenia wysokości odszkodowania nie znajdują zastosowania, a operator pocztowy ponosi odpowiedzialność w pełnej wysokości, według przepisów kodeksu cywilnego. Przepis art. 87 ust. 1 Prawa pocztowego stanowi, że do odpowiedzialności operatorów pocztowych za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi pocztowej stosuje się kodeks cywilny, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej. Ponieważ regulacja ustawowa z art. 88 ust. 4 Prawa pocztowego zawierająca uregulowania odmienne od regulacji k.c. została w pewnych okolicznościach wyłączona przez art. 87 ust. 5 Prawa pocztowego, w okolicznościach tych następuje powrót do stosowania przepisów k.c. Jak wynika z art. 361 § 2 k.c., zasadą jest, że w granicach adekwatnego związku przyczynowego, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Jest to tzw. zasada pełnej odpowiedzialności odszkodowawczej.

Zatem dopełnienie obowiązku wynikającego z art. 21 ust. 2 pkt 10 i 11 Prawa pocztowego wymaga określenia w wykorzystywanym przez Spółkę wzorcu nie tylko granic odpowiedzialności wynikających z art. 88 ust. 3 Prawa pocztowego, ale także wymienionych w art. 87 ust. 5 Prawa pocztowego sytuacji, w których Spółka ponosi pełną odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi pocztowej (niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi pocztowej będące następstwem czynu niedozwolonego, winy umyślnej Spółki lub jej rażącego niedbalstwa).

Przepis art. 21 ust. 2 Prawa pocztowego ma zagwarantować odbiorcom usług pocztowych łatwy dostęp do wszystkich niezbędnych informacji o ich prawach i obowiązkach związanych z zawartą umową. Dlatego zamieszczenie takich informacji w regulaminie świadczenia usług pocztowych nie może odbywać się przez odesłanie do norm Prawa pocztowego, bądź też ich zniekształcanie. Ustawodawca wyszczególnił pewne elementy regulaminu jako obligatoryjne w tym celu, aby były one w nim zapisane wprost, bez konieczności ich poszukiwania w przepisach. Przeciwnie założenie niweczyłoby sens obowiązku wynikającego z art. 21 ust. 2 Prawa pocztowego.

Regulamin Spółki w swej treści w sposób niepełny informuje konsumenta o uprawnieniach w przypadku utraty, ubytku, zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej oraz niewykonania usługi pocztowej, czyli o możliwości żądania odszkodowań, wysokości tych odszkodowań w zależności od rodzaju usługi, zasadach ich przyznawania.

Powyższe okoliczności wskazują, iż Spółka nie przestrzega obowiązku zawarcia w treści *Regulaminu* minimalnych warunków informacyjnych w zakresie wykonywania i korzystania z usług pocztowych, o których mowa w art. 21 ust. 2 pkt 10 i 11 Prawa pocztowego. Uzasadnia to podejrzenie, iż Spółka może naruszać obowiązek udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zarzut I.2) sentencji decyzji

Stosownie do treści art. 3 pkt 26 Prawa pocztowego za przesyłkę z zadeklarowaną wartością uznaje się przesyłkę rejestrowaną, za której utratę, ubytek zawartości lub uszkodzenie operator pocztowy ponosi odpowiedzialność do wysokości przesyłki podanej

przez nadawcę. Przepis art. 88 ust. 1 pkt. 4 oraz art. 88 ust. 4 pkt. 2 Prawa pocztowego stanowią, że za utratę przesyłki z zadeklarowaną wartością przysługuje odszkodowanie w wysokości żądanej przez nadawcę, nie wyższej jednak niż zadeklarowana wartość przesyłki. Oznacza to, że czynność polegająca na zadeklarowaniu wartości przesyłki stanowi z jednej strony określenie górnej granicy odpowiedzialności operatora pocztowego, lecz z drugiej strony stanowi również gwarancję otrzymania zadeklarowanej kwoty przez uprawnionego.

Spółka w swoim Regulaminie posługuje się postanowieniem o treści: „Zadeklarowana wartość przesyłki (...) na żądanie TNT powinna być potwierdzona przy zleceniu usługi, lub w wypadku złożenia reklamacji stosownymi dokumentami (np. faktury, rachunki)” (pkt 3g)”.

W ocenie Prezesa Urzędu ograniczanie odpowiedzialności operatora pocztowego wynikającej z utraty przesyłki o zadeklarowanej wartości jak powyżej pozostaje w sprzeczności z legalną definicją przesyłki z zadeklarowaną wartością oraz określonymi w Prawie Pocztowym zasadami odpowiedzialności odszkodowawczej za utratę przesyłki z zadeklarowaną wartością. Gwarancji otrzymania przez uprawnionego zadeklarowanej kwoty w przypadku jej utraty nie można bowiem ograniczać poprzez wprowadzenie obowiązku wykazania wartości przesyłki.

Powyższe uzasadnia podejrzenie, iż Spółka może naruszać art. 88 ust. 4 pkt 2 oraz art. 3 pkt 26 Prawa pocztowego, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 24 ust. 1 u.o.k.i.k.

Zarzut I.3) sentencji decyzji

Stosownie do treści § 3 ust. 2 rozporządzenia reklamacyjnego do reklamacji wnoszonej w formie pisemnej należy dołączyć:

- a) oryginał dokumentu potwierdzającego nadanie przesyłki rejestrowanej lub przekazu pocztowego albo oryginał pokwitowania nadania takiej przesyłki lub takiego przekazu, jeżeli taki dokument jest wydawany przez operatora pocztowego nadawcy – do wglądu;
- b) świadczenie nadawcy o zrzeczeniu się prawa do dochodzenia roszczeń - w przypadku, o którym mowa w art. 92 ust. 1 pkt 2 Prawa pocztowego;
- c) kopię protokołu sporządzonego przez operatora pocztowego bezpośrednio przy przyjęciu uszkodzonej przesyłki rejestrowanej lub stwierdzonych ubytkach jej zawartości – w przypadku przyjęcia tej przesyłki przez adresata – albo
- d) oświadczenie o stwierdzonych ubytkach lub uszkodzeniach przesyłki rejestrowanej złożone przez przyjmującego tę przesyłkę bezpośrednio przy przyjęciu przesyłki;
- e) opakowanie uszkodzonej przesyłki, jeżeli operator pocztowy tego zażąda;
- f) oświadczenie o stwierdzeniu niewidocznych ubytków lub uszkodzeń przesyłki pocztowej, z zachowaniem terminu, o którym mowa w art. 87 ust. 6 Prawa pocztowego, wraz ze wskazaniem okoliczności bądź dowodów potwierdzających zaistnienie okoliczności warunkujących dochodzenie odszkodowania, o których mowa w art. 87 ust. 6 ww. ustawy;

- g) przytoczenie okoliczności potwierdzających nadanie lub doręczenie przesyłki pocztowej albo przekazu pocztowego oraz wskazanie dowodów potwierdzających ten fakt;
- h) dokumenty potwierdzające nienależyte wykonanie usługi doręczenia przesyłek pocztowych, o których mowa w art. 89 Prawa pocztowego – do wglądu.

Przytoczony przepis zawiera enumeratywny katalog obowiązków, których spełnienia może wymagać operator pocztowy od reklamującego (nadawcy albo adresata). Jeżeli reklamacja nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 3 § 2 rozporządzenia reklamacyjnego, operator pocztowy może wezwać reklamującego do uzupełnienia braków reklamacji w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania pod rygorem pozostawienia reklamacji bez rozpoznania. Operator ma obowiązek rozpoznać każdą reklamację, która spełnia ww. wymogi formalne.

Tymczasem Spółka, na mocy zawartego w swoim *Regulaminie* postanowienia o treści: „Warunkiem rozpatrzenia reklamacji z tytułu uszkodzenia lub ubytku zawartości przesyłki jest udostępnienie nam do sprawdzenia zarówno zawartości jak i oryginalnego opakowania przesyłki” (pkt 8 zd. 2) w sposób bezprawny rozszerza zamknięty katalog wymogów i obowiązków, które należy spełnić, aby reklamacja została rozpatrzona. Zgodnie z postanowieniami *Regulaminu* w przypadku nieudostępnienia zawartości przesyłki operatorowi reklamacja nie zostanie rozpatrzona.

Wobec powyższego uzasadnione jest podejrzenie, iż Spółka może naruszać § 3 ust. 2 rozporządzenia reklamacyjnego, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 w zw. z art. 24 ust. 1 u.o.k.i.k.

Zarzut I.4) sentencji decyzji

Operator pocztowy zobowiązany jest do uważnego zbadania stanu przesyłki, którą przejmuje do przemieszczenia. Obowiązek ten wynika z przepisów kodeksu cywilnego, tj. z art. 354 i 355 k.c., nakazujących wykonanie zobowiązania z należytą dla danego stosunku prawnego starannością. Normy te, jako ogólne zasady dotyczące zobowiązań, mają zastosowanie do każdego rodzaju stosunku zobowiązaniowego. W przypadku świadczeń wykonywanych przez profesjonalistów zajmujących się zawodowo wykonywaniem określonych usług miernik należytej staranności określa się z uwzględnieniem zawodowego charakteru tej działalności. Bez wątplenia do takich podmiotów należy zaliczyć operatorów pocztowych.

Poza ogólnymi normami odnoszącymi się do wszystkich kategorii zobowiązań kodeks cywilny zawiera także przepisy odnoszące się wyłącznie do umowy przewozu. Zgodnie z art. 775 k.c. przepisy te stosuje się także do przewozu w zakresie poszczególnych rodzajów transportu, jeżeli akty prawne regulujące dany rodzaj przewozu nie zawierają postanowień odmiennych. Usługa pocztowa jest szczególnym rodzajem usługi przewozu, w związku z tym postanowienia kodeksu cywilnego dotyczące umowy przewozu, nieuregulowane odmiennie w Prawie pocztowym, znajdują do niej zastosowanie.

Art. 781 § 1 k.c. stanowi, iż w razie stwierdzenia, iż stan zewnętrzny lub opakowanie przesyłki nie są odpowiednie dla danego rodzaju przewozu, operator pocztowy może żądać, aby wysyłający złożył pisemne oświadczenie co do stanu przesyłki. Konsekwencje

niedochowania powyższego wymogu określa § 2 tego przepisu, zgodnie z którym przyjęcie przez przewoźnika przesyłki bez zastrzeżeń co do jej stanu powoduje domniemanie, że znajdowała się ona w należyłym stanie.

W *Regulaminie* Spółka zamieściła postanowienie o treści: „Przyjęcie przesyłki nie rodzi domniemania, iż jej opakowanie odpowiadało warunkom wymaganym przez TNT” (pkt 3c *in fine*). W ocenie Prezesa Urzędu przytoczone powyżej postanowienie jest sprzeczne z normą prawną wynikającą z art. 781 § 2 k.c., mającą zastosowanie do usług pocztowych na mocy art. 775 k.c. Wprowadzając kwestionowane postanowienie do *Regulaminu*, Spółka zmierza do wyłączenia domniemania wynikającego z bezwzględnie wiążącej normy prawnej, co może stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów określoną w art. 24 ust. 2 w zw. z art. 24 ust. 1 u.o.k.i.k.

Uprawdopodobnienie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów formułuje definicję negatywną pojęcia zbiorowego interesu konsumentów, stwierdzając w art. 24 ust. 3 u.o.k.i.k., że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. W świetle art. 1 ust. 1 ww. ustawy należy przyjąć, że ze zbiorowymi interesami konsumentów mamy do czynienia wówczas, gdy działania przedsiębiorcy są powszechne i mogą dotknąć każdego potencjalnego konsumenta będącego kontrahentem przedsiębiorcy. Przedmiotem ochrony nie są zatem interesy indywidualnego konsumenta lub grupy indywidualnych konsumentów, ale wszystkich – aktualnych lub potencjalnych – klientów traktowanych jako grupa uczestników rynku zasługująca na szczególną ochronę (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 lipca 2008 r., sygn. akt VI ACa 306/08).

Stanowisko to potwierdzone zostało również w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 września 2003 r. (sygn. akt: I CKN 504/01) stwierdził, iż: „*nie jest zasadne uznawanie, że postępowanie z tytułu naruszenia ustawy antymonopolowej można wszczynać tylko wtedy, gdy zagrożone są interesy wielu odbiorców, a nie jest to możliwe w sytuacji, gdy pokrzywdzonym jest tylko jeden konsument. Wydawane orzeczenie ma bowiem wymiar znacznie szerszy, pełni także funkcję prewencyjną, służy bowiem ochronie także nieograniczonej liczby potencjalnych konsumentów*”.

W ocenie Prezesa UOKiK, praktyki zarzucane Przedsiębiorcy mogą dotyczyć wszystkich konsumentów chcących skorzystać z jego oferty. Oznacza to *de facto*, że przedmiotowe praktyki mogą dotyczyć nieokreślonego z góry kręgu adresatów, a zatem mogą naruszać zbiorowy interes konsumentów.

W świetle powyższego, za uprawdopodobnione należy uznać naruszenie przez Przedsiębiorcę zbiorowych interesów konsumentów.

Zobowiązanie TNT Express Worldwide (Poland) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

Oprócz uprawdopodobnienia wyżej omówionych przesłanek warunkiem pozwalającym na wydanie decyzji zobowiązującej przez Prezesa UOKiK jest zobowiązanie się przedsiębiorcy do podjęcia lub zaniechania określonych działań. Zobowiązanie

przedsiębiorcy stanowi jednostronny akt woli, który w sytuacji wydania decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 u.o.k.i.k. staje się obowiązkiem prawnym².

Zobowiązanie może polegać na podjęciu działania bądź zaniechania, w zależności od tego, jaka postać zachowania przedsiębiorcy będzie niezbędna do zabezpieczenia interesów konsumentów.

W zakresie zmiany postanowień regulaminu pn. „Ogólne Warunki Świadczenia Usług Krajowych przez TNT Express Worldwide (Poland) Sp. z o.o.”, które wyeliminują stwierdzone przez Prezesa UOKiK naruszenia, Spółka zobowiązała się do:

1) wprowadzenia w pkt 6 lit. c) *Regulaminu* postanowienia o następującej treści:

„Odpowiedzialność TNT wobec konsumentów z tytułu utraty, uszkodzenia lub ubytku w Przesyłce pocztowej oraz zwłoki w wykonaniu usługi jest uregulowana postanowieniami ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe (Dz. U. z 2012r., poz. 1529). Operator pocztowy, który zawarł umowę o świadczenie usługi pocztowej z konsumentem, odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi pocztowej, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie nastąpiło:

- 1) wskutek siły wyższej;
- 2) z przyczyn występujących po stronie nadawcy lub adresata, niewywołanych winą operatora pocztowego;
- 3) z powodu naruszenia przez nadawcę lub adresata przepis...ów ustawy albo regulaminu świadczenia usług pocztowych lub powszechnych;
- 4) z powodu właściwości przesyłowej rzeczy.

Operator pocztowy powołując się na jedną z przyczyn wymienionych w pkt 1-4, przedstawia dowód jej wystąpienia.

W wypadku niewykonania lub nienależytego wykonania usługi przysługuje odszkodowanie:

- za utratę, ubytek lub uszkodzenie przesyłki pocztowej nie będącej przesyłką z korespondencją – w wysokości nie wyższej niż zwykła wartość utraconych lub uszkodzonych rzeczy,
- za utratę, ubytek lub uszkodzenie przesyłki pocztowej z zadeklarowaną wartością – w wysokości żądanej przez nadawcę, nie wyższej jednak niż zadeklarowana wartość przesyłki,
- za utratę przesyłki z korespondencją – w wysokości dziesięciokrotności opłaty za usługę nie niższej jednak niż pięćdziesięciokrotność opłaty za traktowanie przesyłki listowej jako poleconej, określonej w cenniku usług powszechnych,
- za opóźnienie w doręczeniu przesyłki pocztowej w stosunku do gwarantowanego terminu doręczenia – w wysokości nie przekraczającej dwukrotności opłaty za usługę;

² M. Sieradzka [w:] K.Kohutek, M.Sieradzka, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*. Warszawa 2008, s. 681-682;

W przypadku, gdy niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi pocztowej jest następstwem czynu niedozwolonego, nastąpiło z winy umyślnej operatora lub jest wynikiem rażącego niedbalstwa operatora wyżej wymienione ograniczenia wysokości odszkodowania nie znajdują zastosowania, a do ustalenia wysokości odszkodowania stosuje się ustawę z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywilny”.

2) nadaniu postanowieniu z pkt 3 lit. g) *Regulaminu* następującej treści:

„Zadeklarowana wartość przesyłki jak również wartość przesyłki zgłoszona do ubezpieczenia, nie może przewyższać jej zwykłej wartości. Na żądanie TNT zadeklarowana wartość przesyłki jak również wartość przesyłki zgłoszona do ubezpieczenia powinna być potwierdzona przy zleceniu usługi lub w przypadku złożenia reklamacji stosownymi dokumentami (np. faktury, rachunki); niniejsze postanowienie nie dotyczy konsumentów. W sytuacji, gdy Klient przekaze TNT w swoich oświadczeniach informację, z której wynikają różne wartości przesyłki, za wartość zadeklarowaną przesyłki uznaje się wartość najniższą”;

3) nadaniu postanowieniu z pkt 8 zd. 2 *Regulaminu* następującej treści:

„Warunkiem rozpatrzenia reklamacji z tytułu uszkodzenia lub ubytku zawartości przesyłki jest udostępnienie nam do sprawdzenia zarówno zawartości, jak i oryginalnego opakowania przesyłki; nie dotyczy to konsumentów”;

4) usunięciu z pkt 3 lit. c) *Regulaminu* postanowienia o następującej treści:

„Przyjęcie przesyłki nie rodzi domniemania, iż jej opakowanie odpowiadało warunkom wymaganym przez TNT”.

W przedmiotowej sprawie, wobec faktu złożenia przez Przedsiębiorcę zobowiązania do wprowadzenia zmian do *Regulaminu*, Prezes UOKiK uznał, iż zasadnym będzie przyjęcie zobowiązania Przedsiębiorcy i wydanie decyzji na podstawie art. 28 u.o.k.i.k.

W ocenie Prezesa UOKiK, zobowiązanie przedstawione przez Spółkę zmierza do zapobieżenia naruszeniom zbiorowych interesów konsumentów i w sposób wystarczający zabezpieczy interesy konsumentów, stąd jej wniosek o wydanie decyzji zobowiązującej należało uwzględnić. Podkreślenia wymaga jednak, że odnośnie do postanowień zawartych w pkt 2 i 3 zobowiązania Spółki, zobowiązanie podlega akceptacji Prezesa UOKiK wyłącznie w zakresie, w jakim postanowienia te dotyczą konsumentów, z uwagi na wynikający z ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakres przysługujących mu kompetencji.

W pkt I sentencji decyzji Prezes Urzędu nałożył zatem na Przedsiębiorcę obowiązek wykonania przyjętego zobowiązania, zakreślając Przedsiębiorcy – stosownie do treści art. 28 ust. 2 u.o.k.i.k. termin jego wykonania. W opinii Prezesa Urzędu termin wykonania zobowiązania tj. **termin jednego miesiąca od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji jest wystarczający na podjęcie działań, które wyeliminują uprawdopodobnione przez Prezesa UOKiK naruszenia.** Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie I sentencji decyzji.

Obowiązek składania informacji o stopniu realizacji zobowiązania.

Stosownie do art. 28 ust. 3 u.o.k.i.k. elementem obligatoryjnym decyzji zobowiązującej jest nałożenie przez Prezesa UOKiK na przedsiębiorcę obowiązku składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązania, m.in. w formie sprawozdania z wykonania nałożonego zobowiązania. Nałożenie obowiązku sprawozdawczego zwalnia Prezesa UOKiK z konieczności monitorowania zachowań przedsiębiorcy³, a pozwala skoncentrować się na efekcie końcowym realizacji zobowiązań, jakim jest sprawozdanie.

Przedsiębiorca powinien zatem opracować wzorzec umowny zgodnie z warunkami określonymi przez Prawo pocztowe oraz wprowadzić go do obrotu z udziałem konsumentów w terminie wskazanym w pkt I sentencji decyzji, a następnie przedłożyć Prezesowi UOKiK dokumenty potwierdzające wykonanie zobowiązania w tym zakresie.

Na złożenie sprawozdania z wykonania ww. czynności został Przedsiębiorcy określony termin 2 (dwóch) miesięcy **od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji**. Wskazany termin jest, w ocenie Prezesa UOKiK, terminem wystarczającym do wykonania nałożonego obowiązku. Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w punkcie II sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 11 ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy – Kodeks postępowania cywilnego i art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 101 ze zm.) od niniejszej decyzji przysługuje Przedsiębiorcy odwołanie, które wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury w Warszawie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia.

Dyrektor Delegatury UOKiK w Warszawie

Dorota Grudzień-Barbachowska

/podpis/

³ D. Miąsik, [w:] T. Skoczny (red.), *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*. Warszawa 2009, s.1055.